

Előfizetési árak

Egész évre . . . 5 ft. — kr.
Fél " . . . 2 ft. 50 kr.
Negyed " . . . 1 ft. 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 ft. — kr.

Hirdetések

a legjelentősebben számítottak.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Hochhaus-utca 42. szám.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

Egyes szám ára 8 kr.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Milyen körülményekre ügyeljen a tanító a számtanításnál, hogy azt gyakorlatinak, életrevalónak nevezhessük.

Ha az ember azon körülmények között van, hogy kénytelen vagy saját, vagy utódjainak fennmaradásáért fáradozni, vagy czélja az emberiség boldogítása, ha ily körülmények közt van, akkor érintkeznie kell embertársaival. A társadalomban pedig egyetlen elő fog fordulni az, hogy a külvilági tárgyak összehasonlítottak: melyik kisebb, melyik nagyobb. De nem csak azt nézik, melyik nagyobb, hanem az ember természete már olyan, hogy a tárgyak közti különbség nagyságát is kifejezi, és ezt teszi a számmal.

A számmal minden ember fog találkozni. Látjuk, hogy már azon kis gyermek is, mely a pusztán nő fel, már 5—6 éves korában tudja azt, hogy 1 vagy 2 almát kapott, de azért ennek még a számról nincs tiszta fogalma. Igen, lehet neki, ha nárc valaki tanította őt arra, ha valaki oly hatást gyakorolt rá, hogy fogalma legyen a számról.

A szám fogalmának minden ember előtt tisztán kell lebegnie, minden embernek szüksége van erre. Azon hely pedig, melynek czélja minden embernek átnyújtani azon ismereteket, melyek a közönséges életben szükségesek, a népiskola; a személy pedig a tanító.

A tanító kötelessége tehát a szám fogalmát is a gyermekek átnyújtani, a tanító egyik teendője a számtanítás. Tudjuk mily fontos a számolás tudása s abból tudnia kell a tanítónak, hogy azt a népiskolában, mint fontos tantárgyat, behatóan kell előadni. Fontosságánál fogva. már a népiskola első osztályában kezdjük meg, hogy azt 6 éven át töké-

letesen elsajátíthatják a gyermekek. De különféleképpen lehet a számtant tanítani, pl. könnyen megtanítom a gyermekeket szajka módjára arra, hogy a számokat természetesen rendben emondják akár 1000-ig. De bizony ezzel nem érjük el azt, hogy a gyermek számismeretet használhassa az életben.

Ugy kell nekünk a számtanítást elrendezni, hogy a gyermekek oly jártasságot szerezzenek maguknak hat év alatt, hogy kifelé az életbe, az ott előjövő esetekben tudják magukat tájékoztatni, alapos legyen az ismeret. Tudjuk, hogy 6—7 éves gyermek csak azon tárgyról tud magának tiszta fogalmat szerezni, melyet lát, melyet maga szemlél. A számtanításnál is a legelő legyen a szemlélés.

De nem úgy érjük azt, hogy felírnom a számjegyet s azt mondom: ez öt; hanem felmutatni tárgyat s itt kifejezni annak többségét. Pl. ez egy pálcza, s felmutatni, hogy csakugyan egy. ha többről beszélünk többet mutatunk fel. Figyelni kell arra, hogy a gyermek ne mondja csak egyszer a tanító után, hanem forgassuk meg s győződjünk meg arról, vajjon tisztaban van-e vele. E körülményre az az első osztályban s már a tanítás elején vigyázzunk, mert, ha későn figyeljük meg, vagy visszakell térni a kezdetre, vagy nem érünk ezzel azzal a gyermekkel s így kötelességünk elmulasztottuk s magunkból kell a hibát keresni, ha a gyermek nem tud számolni.

A tanítással ne siessünk, addig tovább ne menjünk, még tisztában nincsenek a gyermekek a számmal, mert különben zavar áll be, s a gyermekek elvesztik kedvüket a figyeléshez, ha eljön a számolás. Ha ellenben nagyon lassan haladunk s nincs változatosság a tanításban, akkor türelmüket vesztik a gyermekek s ismét hibát követnek el, elmulasztjuk az alkalmat magunknak

örömet szerezni, mert czélunkat nem fogjuk elérni. Legyen változatos, összetett, kivonatunk, soroztatunk s osztattunk már az első osztályban, összehasonlítottuk a számokat, melyek kisebb vagy nagyobb és mennyivel.

Ez mind életképeset fog kelteni, ha a tanító úgy adja elő, hogy élénk legyen s ez esetben a figyelem általános lesz, a gyermekek megfogják érteni, ha helyes uton s helyes módon tanít a tanító. A tanítás fokozatos legyen, ne tegyük azt, hogy rohamosan haladunk egy darabig s aztán hosszú időn át megállunk. Az első osztályban pl. 20-ig akarunk menni. Tehát ezt egy év alatt akarjuk elérni, nem lehet ám azt úgy, hogy egy hónap alatt 20-ig haladunk, s aztán itt maradunk 9 hónapig, az alatt az elnevezés alatt, hogy most gyakoroljuk.

Nem úgy van az! Ugyanez esetben is mondhatjuk azt, hogy 20-ig haladunk egy év alatt, de mondhatjuk azt, hogy egy tanítottunk, hogy a gyermek majd hasznát vehesse, nem úgy tanítottunk, hogy a tudása életre való legyen, hogy azt a gyakorlati életben használhatja, tehát eltévesztettük a célt.

Fokozatosan kell haladnunk lépésről lépésre, minden fokon megállapodni, a gyermekekkel megértetni, világossá tenni előttük s aztán gyakoroljuk azt és csak a kellő gyakorlás után következnek a következő lépés.

Valaki azt kérdezné, hogy miből áll az a gyakorlat? Bizonyára nem abból, hogy ott számolgtunk; pl. 10-nél vagyunk s akkor számláltatunk 10-ig majd vissza, nem, ez nem gyakorlat, ez is szükséges, de ezt nem mondjuk gyakorlásnak, ez csak arra szükséges, hogy a gyermek jártassággal bírjon a számok közt. A gyakorlat alatt mást értünk, ugyanis azt, hogy a gyermekek vezessük arra, hogy számismereteit használni tudja. Előfordulhat az, hogy a gyermek

tud összeadni, kivonást csinálni, szorozni, osztani, de nem tudja azt megmondani, hogyha egy ló 200 fruba kerül, mennyibe kerül 6 ugyanilyen drága ló. Ha megmondom neki, hogy 6-szor kell venni a 200-at, akkor tudja, de ő maga nem találja azt el. Ez a czélja a gyakorlásnak, hogy ily esetekben fel tudja magát találni, s ezért ily példákkal gyakoroltassuk a növendökeket. Ez már akkor is előjön, midőn az I. osztályban 2 ig haladunk. Már itt hozunk elő alkalmazási példákat, mert s ez minden alkalommal előjön, mind a 6 osztályon keresztül ez tetézi meg a számtanítás minden fokát, ez képi s az egyes lépések koronáját.

Ha az itt elősorolt elveket szem előtt tartjuk, el fogjuk érni a számtanítást czélját, t. i. a gyermekek a számismereteiket használhatják, számismeretük gyakorlati, életre való. Ha a tanító szem előtt tartja ezen körülményeket, elfogja érni czélját s önmagával, déssel mondhatja, hogy kötelességét teljesítette e tekintetben s ha minden kötelességére így elegendő tesz, mondhatja, hogy ő a nemzet napjásza, mely embertársait boldogítani törekszik s hazája javát előmozdítja.
Gerhardt Jakob.

Ipartársulat vagy ipartestület?

A „Magyar Kereskedők Lapja” legutóbbi száma a következő, minden iparos és kereskedő egyaránt érdeklő sorokat közli:

Hazánk iparos körei az új ipartörvényt — minden hiányai dacára is — élénk örömmel üdvözölték s megnyugvással fogadták. Siettek is az új törvény rendelkezéseit a gyakorlati életbe átültetni s ezek közül kétségkívül a legfontosabbak közé tartozik azon rendelkezés, mely az ipartestületek megalakítására vonatkozik s mely az iparosokat saját ügyekben igen sok tekintetben önállósággal, szabad

TÁRCSA.

Halottak estélye.

Ezer és ezer mécs világa tör át a temető lombhagya fáin és sárguló levelekkel ékeskedő sűrívirágain keresztül.

Ugy táncolnak e mécses halvány lángjai, miúta kísérteké funnák rájuk szel. Ugy tűnik fel a táncoló lángok közt a temető, mint egy mozgó árny; s miúta a meghaltak szellemi keltek volna oda lenn haláltáncra, és magokkal emelgetnek a rájuk nehezülő földtömeget.

A halk, suttogászerű beszélgetést folytató közönség áthatottan a halál gondolatától hosszasan merül el a halvány messzugarak szemléletébe, és emlékköbe idézik azokat, kiket életükben ismertek, s most pedig egy sírköszörű s a kigyult mécs jelzi holtukat.

Azok a sóhajok, melyek ma a kegyeltak sírbantjainál elhangzanak, mind oly lélek-ből jövők, hogy sz né hideg borzongást keltenek, hogy szinte átjárják a sziv legtitkosabb rejtekeit és s könyeket esálnak a szemekbe.

Itt, az egyenlőség honában, hol nincs rang, hol nincs cím, hol nincs dolyt, nagy-ravágyás, hol megszűnt a kacérzás, hol a vételeykedés, az örömet, a szenvedést a nedves hant zárja magába — mégis van kötelesség; mert az tagadhatlan, hogyha meg is szűnt már minden minden a temetőben, de van a temetőben kötelesség, és pedig magas-zos, ibletett kötelesség.

A temető kötelessége az igazi érzelmek-

ből folyik, mert itt már nem a phantasmagorikák, a képzetek csoportosítása és a költő lángalkotó lelke játsza a főszerepet, hanem a szív tiszta érzete.

A nagyság és érdem itt már csak a külfényben játsza a szerepet, és ebből folyólag énekel a költő: ez már a teremtnék erőtletett költészet, s inkább dicsőiségre küzdő lélek erőletett működése játsza az irány-szerpet a dicsőhymusok, a cifra prahisok emelésénél: a temető, igazi költészet ott van, hol a sírgödör nyílt meg az előtt, ki nekünk mindenek felett az első volt, kiért rajongtunk, kit imádtunk.

A temető költészte a megem szűnő hő érzelmek és a kiapadhatlan könyeket előző eseményekben s ezeknek a síron tuli folytatásában rejlik.

Megsárgult levelű szomorú fűz álján lévő szerény lakerezett ellátott sírhalom halvány mécsel egy gyászruhás nő vonásán törnek meg.

Ott ül a sírhant oldalára helyezett padon. A szabályos természet fedő gyászruha bőfőher arca és selyem hajával oly ellentétben van, mint a ragyogó nappal a koromsötét éjszakával.

Egész szemét mereven szegezi a sír lobogó mécséire, és úgy elgondolkozik a múlt, jelen és jövő felett, hogy szinte figyelmre sem méltítja bámulóit, kik nagy csoportokban veszik körül őt, szépségét és megadását bámulni.

Roppant gazdag szülők egyetlen gyermeke e 18 éves nő, kinek egy szavára

szolgasereg vár parancsot, s ki dominál egy óriási vagyon felett, de dominálja az egész társadalmat, csak szive felett nem tud ural-kozni, mert az azt sugja neki: szersed, s tied lesz; s ha tied nem lett is, szersed a síron tuli is s így boldogulhatsz csak.

Az pedig, kinek sírja felett kesereg, egy szerény hivatalnok volt, ki szerette őt szívvel lélekkel, ki szerelmét csak azért nem értékesíthette, mert közte és hölgye között volt társadalmi űrt a nő szílele a szerelmmel nem engedték betölteni; nem akarták, hogy az a forrón szerető két sziv egyesüljön a kölcsönös boldogításra.

Predig az ifju szel s és becsületes volt, s e mellett képzett is — de szegény, a mi a nő szülőinél az irányadó volt arra, hogy e két sziv kölcsönös boldogítását elérhetni meggátolták.

Egész mondkor keringette s zivizonyor-ból. Azt a raaszködést, becslést, szeretetet, melylyel e kö fiatal sziv egymáshoz fűződött, mint mintaképet állították fel.

Ha az ifju hölgyét a viszont csak egy napon is kénytelen volt nélkülözni, egész leverték voltak; pedig az ifju csak titkon járhatott hölgyéhez, de azért szerelmök tisztán és ártatlan volt, mint líljam, melyet csak a barmat esőkjá érint.

Sokszor felnapokig terveztek arról, miként lehetne a gazdag szülők szívet engedékenységére bírni, de eredménytelenül, bár hivatkozott a nő szerelmére, s arra, hogy szívbem nincs rang és vagyon, csak tiszta, őszinte érzelem.

Mindannyiszor csak az lón a válasz,

